

[Trier.]

for, at Venstre ikke vil gaa med til offentlig Votering. Det ærede Medlem Hr. Elmquists Forsvar for denne Holdning var baseret paa to Ting, nemlig paa, at Højesterets Autoritet, Tilliden til Højesteret vilde svigte, naar Enheden i Højesterets Domme ikke blev opretholdt; og paa Angsten for, at Uafhængigheden hos de enkelte Dommere skulde svækkes.

Med Hensyn til det første, Enheden i Dommene, ved det ærede Medlem jo lige saa godt som enhver anden af os, at det er en, om jeg saa maa sige, retsplejemæssig Løgn, at der er Enhed i Højesterets Kendelser. Det er noget, man giver ud til Befolkningen, den faar et Orakelsprog, en Enhedsudtalelse, men vi ved jo, og hele Befolkningen ved det lige saa vel, at det er slet ikke Tilfældet, der er ingen Enhed. Og den danske Befolkning staaer ikke saa lavt, at den ikke kan taale at se, at der er forskellige Meninger i Højesteret. Jeg kommer stadig tilbage til: i det Øjeblik Kolindsund-Dommen i sin Tid var blevet lagt paa Højesterets Bord med klar Flertals- og Mindretalsudtalelse fra Dommerne, saa vilde den Mistillid til Højesteret, som jeg ved, at denne Dom har medført i Arbejderklassen i dens store Helhed, aldrig være kommet frem, naar man nærmere havde motiveret, hvorfor man var naaet til det Resultat, og hvilke specielle, afvigende Meninger der var. Nu opnaar det ærede Medlem ved dette Orakelsvar, denne Enhed, denne løgnagtige Enhed, at Tilliden til Højesteret svækkes i Arbejderbefolkningen; i de store brede Lag bliver Højesteret Billedet paa en Klassedomstol, og det tror jeg i og for sig ikke er nogen Fordel. Jeg maa derfor ganske bestemt holde paa, at Enheden er det, der skader mest overfor den store Befolkning.

Om Uafhængigheden maa jeg sige, at jeg har ikke saa høj en Mening om Højesteretsdommere som det ærede Medlem, der mener, at de ikke alene skal dømme, men at de ogsaa paa adskillige Punkter skal skrive Retsplejeloven, og at vi ikke kan gennemføre offentlig Votering, naar Højesteret ikke vil være med. Saa stor Respekt har jeg ikke, men jeg har dog mere Respekt for de enkelte Højesteretsdommere end det ærede Medlem, jeg tror nemlig, at de har saa rank en Ryg og opræder saa ærligt, at de vil være deres Vota bekendt og afgive deres Vota ganske uafhængigt af alle Stemninger og Bevægelser og andre Paavirkninger. Under disse Omstændigheder kan jeg slet ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Elmquist paa Venstres Vegne fastholder den Stilling

til den offentlige Votering; af Kærlighed til Højesteret er det efter min Mening nødvendigt at gaa til den offentlige Votering.

De Argumenter, det ærede Medlem i øvrigt fremførte paa dette Punkt, er jo dels meget svage, det skal jeg ikke komme ind paa, dels er det akkurat de samme — det ved det ærede Medlem —, som blev fremført i Norge, før man indførte offentlig Votering der, og som nu har vist sig at være fuldkommen gale, fordi det i Praksis har vist sig, at intet af alt det, man frygtede før Indførelsen af den offentlige Votering i Norge i Tresserne, har vist sig at blive Virkelighed. Jeg synes, det ærede Medlem skulde lade være at fremføre akkurat det samme, for saa kommer vi aldrig et Skridt fremad.

Endelig vil jeg om Offentligheden sige, at vi ønsker den størst mulige Adgang til Retssalen for Offentligheden, og vi ønsker ogsaa, at Pressen skal have den størst mulige Adgang til at referere, hvad der sker i Retslokalet, men vi ønsker Pressens Ansvar for de mere eller mindre urigtige, ensidige og paa Forhaand stillingtagende Referater, som fremkommer i Pressen, gjort større. Vi vil gerne give Pressen den fulde Frihed, men under Ansvar, vi vil vænne den til at skrive rigtigt om Retsager, og vi vil vænne den til ikke at dømme en Mand, før han er dømt af Dommeren. Jeg er i og for sig personlig tilfreds med Ministerens Forslag, dog synes jeg, man paa et enkelt Punkt, hvor jeg ikke har kunnet slutte mig til det øvrige Flertal, gaar længere, end det behøves, ved at stille direkte Forbud mod Afbildninger fra et Retsmøde. Naar man kan fotografere højtidelige kirkelige Begravelser, naar man kan fotografere tusinde andre Ting, saa forekommer den stærke Beskyttelse for Billeder, som der nu er indført ved at foreslaa et direkte Paabud mod at offentliggøre Billeder fra Retsplejemøder, mig lidt overdreven.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod de af Venstre tiltraadte Forslag, og det gør jeg, idet jeg støtter mig til det ærede Medlem Hr. Elmquist. Det ærede Medlem erklærede nemlig i Gaar om sine Ændringsforslag, at der havde ikke været Tid, de var ganske uovervejede, og jeg vil ikke anbefale det høje Ting at stemme for uovervejede Ændringsforslag. Jeg anbefaler det ærede Medlem at stemme for Flertallets og Udvalgets Ændringsforslag.

Formanden: Jeg ønsker allerede nu at gøre det ærede Medlem bekendt med, at hvis ikke Forhandlingerne tilendebringes i dette Møde, vil der blive afholdt Aftenmøde.